

Predmet: Podujevo II (Đukić Željko i dr.)

Broj predmeta: K.V. br. 04/2008

Glavni pretres: 9. 09. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Odbrana optuženog Dragana Medića

Negira navode optužnice, smatra da nije kriv i ne želi da odgovara na pitanja.

Odbrana optuženog Dragana Borojevića

Bio je pripadnik jedinice *Škorpioni* od 1995. godine. Od 1997. godine živi u Šidu. Na početku bombardovanja NATO, 24. ili 25. marta 1999. godine, po njega kući u Šid došao je jedan čovek, čijeg imena se sada ne seća i rekao mu da jedinica *Škorpioni* treba da ide na Kosovo. Iz Šida su otišli u Novi Sad, gde se kod komandanta Slobodana Medića skupila jedinica - njih oko 150. Zatim su autobusima došli u *Bubanj potok*, gde su zadužili uniforme. Odatle su u dva autobusa, koliko se on seća, prevezli u Prolom banju. U Prolom banji dobili su automatske puške kalibra 7,62 mm. Puške nisu zaduživali pojedinačno, niti po brojevima. Po njegovom mišljenju puške im je podelio Srđan Manojlović, pripadnik jedinice *Škorpioni*. Puške su bile konzervirane, pa je on svoju očistio. Ne može da se seti da li su sa dva ili tri autobusa iz Prolom banje otišli u Podujevo. Komandant Slobodan Medić sa svojim obezbeđenjem išao je džipom. Nije video nikakve kamione koji su išli u koloni sa autobusima. Nije znao da su bili u sastavu SAJ-a. Da su u sastavu SAJ-a saznao je kada se vratio sa drugog terena na Kosova, u maju 1999. Dragan Medić je bio komandir čete, kada su bili u Đeletovcima, šta je bio u Podujevu ne zna, a iz optuženice je pročitao da je bio komandir voda. Od optuženih poznao je Dragana Medića i Željka Đukića. Ne može da se seti koji je datum bio kada su stigli u Podujevo, ali dozvoljava mogućnost da je to bilo 28. 03. 1999. U Podujevu je bilo dosta policije i vojske. Bili su pripadnici SAJ, PJP i svi su imali iste uniforme. Kada su došli u Podujevo, data je naredba da se ne izlazi iz autobusa. Ostali su u autobusu nekih desetak minuta. Nakon izvesnog vremena naređeno im je da izađu iz autobusa i da se smeste po kućama. On je, sa nekim pripadnicima kojima ne zna imena i sa Brankom Pavlovićem, ušao u neku kuću, koja je imala veliku ogradu, veliku kapiju i bila na sprat. Pored kuće je bilo dvorište, a kuća je bila prazna, nije bilo nikoga. Nisu sve vreme bili u kući, izlazili su na ulicu. Ne zna koliko je dugo bio u kući, možda pola sata. Kada je izašao na ulicu video je Milovana Tomića zvanog Šića, koga poznaje. Razgovarali su on, Tomić i Pavlović, kada se čula rafalna pucnjava iz četiri, pet ili šest pušaka. Ta pucnjava se čula na udaljenosti od nekih 150-200 metara. Ne zna odakle se čula pucnjava, da li iz dvorišta ili sa ulice. Ne zna koliko su bili udaljeni autobusi od mesta na kome je bila pucnjava. Ne zna ni da li je u vreme pucnjave video autobuse. Zna da je Milovan Tomić otišao, ali ne može da se seti da li neposredno pre ili posle pucnjave. Pucnjava je kratko trajala, minut-dva, radilo se o nesređenoj rafalnoj paljbi (neko je pucao kratak, a neko duži rafal). Nastao je metež, neko je ulazio, a neko izlazio iz dvorišta. Bili su tu i pripadnici SAJ-a i nakon dvadeset minuta vratili su se u autobuse i ponovo otišli u Prolom banju. Željko Đukić je, prilikom vraćanja u Prolom banju, u autobusu, pitao ko je to uradio, misleći na pucnjavu. Međutim, svi su ćutali, niko mu nije odgovorio. Poznaje svedoka Stoparića. Sašu Cvjetana je upoznao u Prolom banji, a nije ga video u Podujevu. Nema nikakve veze sa pucnjavom u kojoj su ubijenu Albanci. Poznato mu je i video je, da su ubijena i deca, čak i dete od dve godine. Na pitanje predsednice Veća zašto bi ga svedok

P-1 teretio odgovorio je da se o svedoku P-1 neće ništa da kaže, dok on ne bude saslušan, pa će onda u njegovom prisustvu reći šta misli, zbog čega ga on tereti.

Fond za humanitarno pravo